

A vakolaton kőpor-festmény, azon ismerős jelenet a János vitézből,
 Iluska a pataknál. A háznak különben ebéd-illata volt,
 a csapból gyöngyözön folyt a húsleves. Nagyapámból áradt a disznótorszag.
 A hátsó udvart a tyúkok vére tartotta fényesen.
 Az ebédlőasztalt, úgy ültük körül, mint térképet az átutazók,
 a mosókonyhában sirt a rozsdás Hajdú, míg kihordott egyheti ruhát.

Most ebédnél a nevetés padlóra hull, kopog a mozékon.
 Ez a ház a szavak előtt 250-nel épült,
 ennél az asztalnál rég nem ült család.

Egy halott mosásban felejtett ruhája – lóg a szárítókötélen –,
 csak arra tudsz gondolni, testtől többé nem melegsik már át.

Posta Marianna
 (1983, Debrecen):
 2006-ban jelent meg
 első verseskötete
Szemhatárátkelés
 címmel, az egri Líceum
 Kiadó gondozásában.
 2019 júliusában
 megszületett kislánya,
 és most élvezi az
 anyaszerepet. Több
 helyen is publikált
 (Tiszatáj, Hévíz, Prae,
 Csillagszálló, Szifonline,
 Kulter, Műút stb.)
 Jelenleg Szentendrén él.

Tátongó

Tizenhárom évesen dédnagyanyámtól
 megtudtam, hogy minden szekrényben
 van egy halott. Azóta várom, hogy a
 vállfák közül rám zuhanjon egy ernyedt test,
 vagy a vállamra tegye a kezét egy molyirtós kabát.
 Könnyű dunyhák, hármás tükör a kredenc felett,
 Űkök dohányégett képe a falakon.

A vasárnapi ebédeken hét teríték
 kerül az abroszra, az asztalt évek óta
 hatan üljük körül.

Nagyanyám mindig megfőzte
 a hiányzó kedvencét,
 kanalával egyikünk sem ehetett.

Fekszel. Több generáció ér földet benned:
 harangtoronyban a por, felriasztott madarak tollai,
 levesben a merőkanál.

Egyre többen laknak a szekrényben.
 Gyarapodnak a megérinthatetlen evőeszközök.

Posta Marianna
 a Műhelyben most közölt
 versei megírása idején
 Móricz Zsigmond Irodalmi
 Ösztöndíjban részesült,
 amelyet 2018-ban
 nyert el második, még
 kiadásra váró kötetének
 befejezéséhez.

Mini szociográfia

Az apák üzletemberek.
Az anyák gyermekük csörgőjébe aprópénzt tesznek.
Játékká válik, ami a vásárlásból megmaradt.
Mindenki számol, senki nem számít.
A csörgő egyre nehezebb.

Aszpik

A pánikbetegség csak mellékhatás. A meddőség is.
A vallás szükséges, mindenünk a túlélést szolgálja.
Gyereket is csak azért nem,
mert ketten könnyebben menekülünk.
Tartogatjuk magunkat arra az esetre,
ha végül mégis nekünk kellene benépesíteni a földet.
Minden hónap elején a világvégére vásárolunk.
Éjszakánként pórázon sétáltatjuk a szerelmünket,
és boldoggá tesz, ha másokét megugatja.

